

уловилъ Манйо-оглу изъ Казанлъкъ, за да избави сиромасите отъ неговите звѣрства, защото тоя Манйо-оглу бѣше испродалъ на много сиромаси воловете; отъ него бѣше проплакала сичката околина. Бойчо войвода бѣше убиенъ близо до Хайнъ-боазъ, на Бѣли-букъ; а Курте бѣше раненъ твърде тѣшко. Димитаръ Калъчлията въ онова време ходѣше съ Пѣя Буюклията и съ Златйо Байряктаръ. Тие сж имале 18 души другари. Презъ сжщото лѣто, когато бѣше най-опасно отъ потерите, Димитаръ остана съ една чета; а Злате и Пѣйо са отдѣлиха и сжставиха друга. Послѣ малко време, по неизвѣстна причина, бѣха распуснати и двѣте чети. Пѣйо бѣше удовенъ отъ турските сеймене въ Ямболъ и заведень при Зейнилъ-паша въ Сливенъ. Несжгласието е най-главната наша болѣсть, която ни не позволява да станеме хора и да бждеме полезни и на себѣ си, и на народътъ си. Повечето наши народни хорица сж погинале или отъ предателство, или отъ вжтрѣшно несжгласие. Ако да не би била между назе пустата завистъ, то ние би могле да направиме голѣми чудеса. Когато са хвана Пѣйо, то народътъ направи на Димитра слѣдующата пѣсенъ:

1.

Пашата Пѣйо думаше:

»Пѣйо ле пала-буюкду!

Нѣщо ща да та попитамъ,

Правичко да ми обадишъ.«

Пѣйо на паша думаше:

»Питай, ма пашо, да кажа,

Да кажа, да ти обада.«

Пашата Пѣйо думаше: